

Vejle, der har meddelt mig, at det var en ganske udmærket Sag. Disse to blinde Mennesker ønske nu fremdeles at fortsætte paa samme Maade. Jeg har talt med flere blinde — der er blinde nede i det Sogn, hvor jeg før boede, i Søvind Sogn, som have været paa denne Anstalt og befundet sig udmærket godt der. Der oplyses i Andragendet, at i Finansaarene 1901—03 var der tilstaaet dem et aarligt Tilskud af 500 Kr., men saa hørte Tilskuddet op til Trods for gentagne Ansøgninger, uagtet disse anbefaledes af Borgmesteren i Vejle og Forstanderen for Blindeinstituttet i København. I Hjemmet leve 11 blinde Piger foruden Bestyreren med Hustru og en syvaarig Datter. Udgiften ved Hjemmet har været 3,300 Kr., og den normale Indtægt har været 2,100 Kr., hvortil kommer et Tilskud paa 400 Kr. fra Blindeforeningen. Ogsaa Blindeforeningen, som naturligvis har ladet Sagen undersøge, har fundet Anledning til at støtte Hjemmet. Dette er saaledes i høj Grad ugunstigt stillet, medmindre det faar Tilskud, og Finansudvalget anbefaler derfor det høje Ting at stemme for Indstillingen om, at der fremdeles ydes Hjemmet et Tilskud paa 500 Kr. Disse blinde Mennesker, som i høj Grad ere musikalske og paa anden Maade kunne faa Tiden til at gaa paa en behagelig Maade, maa befinde sig godt indbyrdes, men maa undres over, hvorledes to blinde Mennesker kunne oprette et saadant Hjem, som fra alle Sider roses paa det bedste. Jeg kan derfor paa hele Udvalgets Vegne anbefale Sagen paa det varmeste og haaber, at Ministeren vil stille sig saa velvilligt, at de igen ville kunne faa det Tilskud, de have faaet tidligere.

Det næste Andragende, Betænkningens Nr. 13, skal jeg snart være færdig med; thi jeg skal paa hele Udvalgets Vegne tage Indstillingen tilbage. Vi have nemlig i Dag forhandlet med Kultusministeren om denne Sag og ere blevne enige om, at den skal afgøres paa Finansloven ved 3die Behandling. Andragendet, der er fra Kursusbestyrer Borup, er kendt ogsaa her i Tinget, da vi have behandlet det flere Gange. Han faar nu sit Ønske opfyldt, idet Bevillingen bliver opført paa Finansloven til 3die Behandling. Jeg skal derfor tage Indstillingen angaaende Betænkningens Nr. 13 tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 8 angaaende Betænkningens Nr. 13 er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den?

(Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er den bortfalden.

Ordføreren (Jens Busk): Saa er der Andragendet under Nr. 26. Der foreslaar et Mindretal paa 3 Medlemmer af Finansudvalget, nemlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), at dette Andragende henvises, men det skal jeg ikke foreløbig komme ind paa. Jeg vil lade Mindretallet selv motivere Indstillingen og høre den højtærede Kultusminister, inden jeg udtaler mig videre herom.

Nr. 34 i Betænkningen er allerede afgjort og er henvist til Indenrigsministerens og Kirke- og Undervisningsministerens Undersøgelse og Overvejelse. Saa er der Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedrørende kun Andragendet under Nr. 49 i Betænkningen tilbage. Det er fra Bestyrelsen for Bornholms Museum om et aarligt Tilskud af 2,000 Kr. Det er jo bekendt, at der foruden Museerne i Hovedstaden er blevet oprettet Museer i alle Stiftsbyer, Stiftsmuseer. For Smaaøernes, Lolland-Falsters Vedkommende er det Museum, der svarer til Stiftsbyernes, i Maribo, men desuden er der ogsaa Museer, der støttes fra Statens Side, i Ikke-Stiftsbyer. Blandt andet støtte vi et Museum i Randers, og der er vist endnu et, som jeg i Øjeblikket ikke erindrer; i Kolding er der noget lignende. Hvad nu altsaa det Museum paa Bornholm angaar, er Bornholm jo noget for sig. Vi ere klare over, at Bornholm er et lille Kongerige for sig, og Bornholmerne maa ogsaa have deres eget paa dette Omraade. Der er noget rigtigt i, at Bornholm navnlig paa saadanne Omraader har sit for sig, thi den tilhører jo egentlig en helt anden Jordformation end det øvrige Danmark. Bornholmerne ere saa heldige at høre til Danmark endnu, vi ere glade ved dem, og jeg haaber, at de ere glade ved os; ellers ligge de Sverige mange Gange nærmere end Danmark, men formedelst deres Heltmod i Svenskekrigen i sin Tid have vi endnu den Ære og Glæde at være sammen med Bornholmerne. Nu komme de og sige: vi ville ogsaa gerne have vort eget Museum, vi skulle have vort eget for os selv, vi ere saadanne ejendommelige Mennesker med vore ejendommelige Forhold og ønske derfor gerne, at vort Museum faar en yderligere Støtte af Statskassen. Det oplyses i Andragendet, at det fra den forhistoriske Tid har 1,390 Num-